

ముసుంటే...

“ముప్పి వెధవ! ముప్పి వెధవాని.... వెధవకి తినడానికి తిండిలేదు. వెధవ నీతులూ, ధర్మవన్నాలు” అని సణుక్కుంటూ ఇంట్లో ఆడుగు పెట్టాడు శరభయ్య.

అయిన ఆ ఊరిలో మోతుబరి రైతు. అంతేకాక ఆ ఊరి పైసిడెంట్. ఆ ఊళ్ళో అయిన ఎంత చెపితే అంత. ఒక విధంగా చెప్పాలంటే ఆ ఊరికి మనుటంటేని మహారాజు. అయిన వ్యక్తిత్వం ఎటువంటిదో, అయిన అన్న ఎలా సంపాదించింది ఊరిలో అందరికీ తెలిసినా అయినవందే భయంచేత గౌరవపెన్నారు. కనీసం ఆ విధంగా నడిపన్నారు. అటువంటిది ఒక అనామకుడు అందులోనూ కులం తక్కువవాడు తనని అవమానించడం శరభయ్య సహించలేక పోయాడు. అయిన హృదయం కుతకుత లాడి పోతోంది. మొహం కండగడ్డలా మారింది. నలుగురిలో అతను అన్న మాటలు తలుచుకుంటే శరభయ్య మనస్సు భగ్గుమంది.

యజమాని అంత కోపంగా ఇంట్లోకి రావడం చూసిన వాలేరు అన్నవరంకి భయమేసింది. ఏదో పెద్ద గొడవే జరిగి ఉంటుందని ఊహించాడు అతను. ఎందుకంటే అన్నవరం ఆ ఇంట్లో గత పాతక సంవత్సరాలుగా పని చేస్తున్నాడు. శరభయ్య ఎన్ని కుతంత్రాలు వన్నినా, ఎన్ని హత్యలు చేయించినా పైకి మాత్రం శాంతంగా గంధీరంగా ఉంటాడు. అయితే అయిన తనకి ఎంతో విశ్వాస పాత్రుడయిన అన్నవరం దగ్గర మాత్రం ఏ విషయం దాచడు. అన్నవరంకి కూడా యజమాని దగ్గర చనువుంది.

“ఏటయ్యింది దొరా!!! అంత కోపంగా ఉన్నారేటి!!” భయపడుతూనే అడిగాడు అన్నవరం.

“ఆ నారిగాడు లేదా.... వెధవకి మింగ మెతుకు లేదు మీనాలకు సంపెంగనూనే అని ప్రజలు, సేవ

అంటూ కబుర్లు చెబుతున్నాడు. కూటికి గతి లేక పోయినా అహంకారం, గర్వం మాత్రం నిండుగా ఉన్నాయి. ఏం చూసుకుని ఎగసిపడుతున్నాడో అంటూ వెధవ!!”

“ఇంతకీ ఏమన్నాడు దొరా!!”

“ఏముంది!! నేను ఈ ఊరి ప్రజలనీ, వారి బాగోగులను పట్టించుకోవడం లేదట. పరోపకారం చేస్తేనే పుట్టుగతుంటాయట. అసలు మానవ జన్మ ఉన్నది అందుకేనట. బయలుదేరాడు చేశాడారకుడు.”

“అన్నా!! మిమ్మల్ని అంతలేని మాటలన్నాడా!!”

ఎంత తప్పు. అసలు వాడికింత ధైర్యం ఎలాగొచ్చిందబ్బా!! దొరగారికి నీతులు చెప్పే అంతటి వాడయ్యాడన్నమాట!!” అన్నవరం మొహంలో ఆశ్చర్యం తొణికిసలాడింది.

“ఏనాకాతే ఎవరిత బుద్ధి అని వెధవకి రోజులు దగ్గర పడ్డాయి.” శరభయ్య గొంతు కర్మశంకానూ భయంకరంగానూ వినిపించింది అన్నవరంకి. శరభయ్య కళ్ళలో ఎర్రటి దీర స్పష్టంగా కనిపించింది అతనికి. అన్నవరంకి భయమేసింది. నారయ్య మీద, అతని కుటుంబం మీద, ఎవరితమైన జాలి ముంచుకోచ్చింది. ఎందుకంటే శరభయ్యకి ఎవరి మీద అన్నా అగ్రహం పచ్చిందంటే ఆ వ్యక్తికి భూమి మీద నూకలు చెల్లిపోయినట్లే.

“పోనీ దొరా.....” అన్నవరం ఏదో చెప్ప బోయాడు.

“నువ్వురుకో అన్నవరం” కనిరాడు శరభయ్య. అన్నవరం మాట్లాడ కుండా పెరట్లోకి వెళ్ళిపోయాడు.

శరభయ్యకి చాలా అసహనంగా ఉంది. నారయ్య చుట్టూ మనుషులుండబట్టి బతికి పోయాడు గానీ లేక పోతే నారయ్య ఈ పాటికి పరలోకంలో ఉండేవాడు. ఎన్ని ధాతుణాలు చేసినా అందరికీ దొరికి పోయే అంతటి వెర్రి వాడుకాడు శరభయ్య. పడక కుప్పిలో మేను వాల్చి భారంగా కళ్ళు మూసుకున్నాడాయన. అలోచనలు ఈగల్లా ముసురుతున్నాయి అయిన మస్తిష్కంలో. ఆ రోజు జరిగిన సంఘటన వదేపదే గుర్తుకు రానాగిందాయనకి.

ఆ సాయంత్రం శరభయ్య పొలాల కేసి వెళ్ళాడు. అప్పటికి నాలుగు రోజులనుంచీ వీధివెరిపి లేకుండా కురుస్తున్న వానల పల్ల రోడ్లన్నీ బురద మయమయ్యాయి. పల్లవు (వ్రాంతాలన్నీ) జలమయ మవుతున్నాయి. ప్రజలు పల్లవు వ్రాంతాలు ఖాళీ

వెయ్య వలసిందిగా పోలిసువారు, రివెన్యూ అధికారులు మైకులు పెట్టి సెచ్చరికలు చేస్తున్నారు. ప్రజలు ఖేతి వెండి చేతులతో పట్టుకెళ్ళి కలిగే సామానులు, ఏల్లల్ని వెంట బెట్టుకుని ఎత్తైన ప్రదేశాల్లో ఉన్న స్కూళ్ళు మొదలగు ప్రదేశాలకి చేరుకుంటున్నారు. అప్పటికి మెరకలో ఉన్న ధర్మసత్రం, స్కూళ్ళు జనంతో నిండిపోయాయి.

నారయ్య కంగారుగా పరిగెత్తుకుంటూ శరభయ్య దగ్గరికి వచ్చాడు.

“దొరా.... దొరా... మా గూ డెం మునిగి పోతా శంది....” అయాసంతో మాటలు సరిగ్గా రాలేదు నారయ్యకి.

“అయితే నన్నేం చేయమంటావు!!!” విసుగ్గా అడిగాడు శరభయ్య.

“తోటలో బంగలా ఉంది గదా దొరా.... అక్కడ కళ్ళి తల దాచుకుండా మనుకుంటున్నాం.... తమరు ఒప్పుకుంటే....”

“ఫీ! ఫీ!... ఎంత ధైర్యం రానీకు.... అంటరాని వాళ్ళు బా బంగళాలో కా.... నేను ఛస్తే ఒప్పుకోను. ఇంకో చోట ఎక్కడన్నా ఏడవండి.”

“అదేంటి దొరా అలాగంటారు. మేమూ మడుసులమేకదా.”

“నోర్నూరులా అప్రాచ్యపు వెధవ. సినీమాలు చూసి చెదిపోతున్నారా మీరు. మీరూ మేమూ ఒకటేనట్రా!!” కోపంగా అరిచాడు శరభయ్య.

“దొరా కష్టాల్లో ఉన్నాం మమల్ని ఆదుకోక పోతే ఎలా దొరా? మీకు పుణ్యం వస్తోంది. నలుగురి మంచి కోరినా, నలుగురికి మంచి చేసినా దేవుడు మన మంచికోరతాడు దొరా.”

“ఒరేయీ!!!! నాకు నీతులు చెప్పేటంతటి వాడి వయ్యావన్నమాట. నీ కులమేమిటి!! నా కులమేమిటి!! నా అంతస్తు ఏమిటి!! నీ అంతస్తు ఏమిటి!!.... బంగళాలోకి వీమ కూడా ప్రవేశించడానికి వీలులేదు అంతే.”

“దొరా... దొరా” బలిమూలుతున్న ధోరణిలో అడిగాడు నారయ్య. శరభయ్య ఏ మాత్రం చలించలేదు.

“నోరు మూసుకుని పో వెధవా అట్టే మాట్లాడకు.”

“దొరా... పోనీ మాకు ఏదైనా దబ్బు ఇప్పించండి దొరా. బస్సులో ఊలోదిలి పోతాం. మరలా నీరు తగ్గక ఒస్తాం దొరా... దొరా ఈ ఒక్క సహాయం చెయ్యండి దొరా.”

“ఏరా ఇక్కడ మీ తాత సొత్తమన్నా దాచాడను కున్నావా తేరగా తినడానికి. ఒక్క పైసాకూడా ఇచ్చేదిలేదు.”

“మీరే అలాగంటే ఎలా దొరా!! మీకు లేదా పోదా ఈ సమయంలో మమ్మల్ని ఆదుకుంటే దేముడు చల్లగా చూస్తాడు.”

“ఇక నీ నీతులు అవి వెంటనే ఇక్కడ నుంచి పో.”

“నరే దొరా పోతాను మీ కాటికి వస్తే పొమ్మన్నారు.... నేను సాటి మనిషి బాధపడుతుంటే

ఎం.వి.ఎస్.ఎస్.
ప్రసాద్

చాత నయినంత సహాయం చేసే వాళ్ళని చూశాను గానీ, మీ లాంటి వాళ్ళని చూడడం ఇదే ప్రథమం. అయినా మేము కూటికి పేదోళ్ళం కావచ్చు గానీ గుణానికి, ధర్మానికి కాదు."

అదీ, బాగకర్నూ. నీకే తిండి లేదు ఇంక మిగతా వాళ్ళు నువ్వేం ఉచ్చరిస్తావురా? తాను చూరకంత లేదు మెడకో దోలు అన్నట్లు."

"దొరా మనసుంటే మార్గమే ఉండదా.... మనిషిన్నాక కీచితం ధన్యం చేసికోవాల."

"ఒరేయి ఈ ఉత్పత్తి మాటలకేం గానీ డబ్బురా.... డబ్బుదే ప్రపంచం.... అది లేనిదే నువ్వు ఎందుకు పనికిరావు తెలుసుకో."

"దొరా... ఇంకొకరికి సహాయం చేయడానికి డబ్బే అవసర మనుకుంటే అది చాలా పొరపాటు.... డబ్బు... హా! డబ్బు చెయ్యలేనివి ఒక మనిషిగా మనం చెయ్యగలిగినవి ఎన్నో ఉన్నాయి..... నిజాయితీగా కష్టపడి బతికే వాళ్ళం దొరా.... మంచి, చెదూ, మానవత్వం అన్నీ ఉన్న పాలతో నేర్చుకున్నాం.... మీలా కాదు" అన్నాడు నారయ్య గంభీరంగా.

"అంటే.... అంటే...." శరభయ్య ఏదో ఆనబోయాడు. కానీ నారయ్య ఆ అవకాశం ఇవ్వలేదు. చుట్టూ ఉన్న మనుషులు జరిగిన దాన్ని వినోదంగానూ, ఆశ్చర్యంగానూ చూస్తున్నారు. శరభయ్య మొహం కందగడ్డలా మారింది.....

అలో చనలోంచి తేరుకున్న శరభయ్య కోపం తారాస్థాయిని చేరుకుంది.

"వట్టి గొడుగు అరుపులు మెండు అని ఆ వెధవ ఏమి చేయగలడు. అదీ తాను చేసే దానికంటే ఎక్కువ చేస్తాడట. 'ధన మూల విదం జగత్' అని తెలియని పిచ్చివాడు.. తాను తల్చుకుంటే మొత్తం నారయ్య గాది గూడింటో అందరికీ బిల్డింగులు కట్టింది ఇవ్వగలడు. ఆ ఊరిలాంటివి వంద ఊళ్ళు కొనగలడు.... సైనాకు కొరగాని వాడేదో చేస్తాడట పిచ్చి వెధవ అవేశం ఎక్కువ, అలో చన తక్కువ. తనని ఎంత అవమానం చేసాడు ఎంత చులకనగా మాట్లాడాడు. రోపు వచ్చే ఎలక్షన్లలో ఇలాంటి వాడి వల్ల ప్రమాదం ఎంతైనా ఉంటుంది. ఆ గూడిం ఓట్లు పడక పోతే కష్టం. ఇక వాడికి చరమగీతం పాడడం మంచిది" అనుకున్నాడు శరభయ్య. ఆయన ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాడు. రెండు రోజుల తరువాత నారయ్య ఏదో ప్రమాదంలో మరణించాడని తెలిసింది శరభయ్యకి. తేలికగా ఊపిరి పీల్చుకున్నా దాయన 'కాగల కార్యం గంధర్వులే చేసారు' అనిపించింది ఆయనకి. తన చేతికి మట్టి అంటుకుండా పని సులభంగా జరిగి పోయినందుకు చాలా ఆనందంగా ఉందాయనకు. అన్నవరం ఆ వార్త తీసుకొచ్చి ఇంకేదో చెప్పబోయాడు.

"పీదా విరగడ అయ్యింది" అంటూ ఇంకేమి చెప్పవద్దన్నట్టు సంజ్ఞ చేసాడు శరభయ్య.

* * * * *
నెల రోజులు గడిచాయి. ఆ రోజు పొద్దున్నే శరభయ్య దగ్గరికి పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు

అన్నవరం.
"దొరా ఈ ఊరికి కలిక్కిరుగోరు వస్తానంట!"
"కలిక్కిరుగారా!!? ఎందుకు?"
"మన నారయ్య ఉండేవాడుకదా అతని భార్య పిల్లలని కలుసుకుని, ఏదో ఇస్తారంట"
"నారయ్య భార్య పిల్లలనా!!?? ఎందుకు!!!!?"
"అదే దొరా మొన్న వరదల్లో నారయ్య కష్టపడి చాలా మందిని మునిగిపోకుండా రక్షించాడట.

మనోధర్మ శస్త్రచికిత్స

డా. కొత్త రమేంద్రబాబు

మనసుంటే...

అంతేకాకుండా ఈ కుర్రాళ్ళనందరినీ చూడగట్టుకుని చెరువుకి గండిపడకుండా కాపాడాలి. ఆ ప్రయత్నంలోనే సమస్య ఉంది. ఎత్తుమీద నుంచి మీదపడి నారయ్య పోయాడు కదా.... అనువృత్తిలో పోయే ముందు తన కళ్ళు... గవర్నమెంట్ లోకి అప్పగించాడంటు దొరా.... అదే తను పోగానే ఆ కళ్ళు చేరే వాళ్ళకి పెట్టేసిలాగ కాగితం రాసిచ్చాడంటు.... కలెక్టరుగారు ఈ విషయాలన్నీ తెలుసుకుని ఆ కుటుంబాన్ని నాయంగా చూసి అదేదో బహుమానం ఇత్తారంటు.... బాబూ పేదోడు అయినా ఎంత ధనవంతుడూ కూడా చేయలేని గొప్ప పనులు చేసాడు ఆ నారయ్య. అందుకే అంటారు బాబూ మనసుంటే? మార్గముండదా అని"

శరభయ్యకి వీపు మీద ఎవరో కొరడాతో ఛళ్ళున చరిచినట్టయింది.

"ఇదిగో అనువరం....." అంటూ ఏదో చెప్పబోయాడు శరభయ్య.

"ఇప్పుడే వస్తా దొరా.... నారిగొడింటిశిల్పాలి" అంటూ పరుగు తీసాడు అనువరం.

శరభయ్య వీధిలోకి వెళ్ళి నుంచున్నాడు. నారయ్య ఇంటికి సుదూరం పరుగులు తీస్తున్నాడు. అధికారుల హడావిడి పోలీసుల బూట్లు టకటకలు వినిపించ సాగాయి. ఒకరిద్దరిని పిలిచి ఏదో అడగబోయాడు శరభయ్య. వాళ్ళు వినిపించుకోలేదు. ఆఖరికి ఎప్పుడూ తన దగ్గర వంది మాగధులలా పడుండేవాళ్ళు కూడా శరభయ్య పిలుపున వినిపించుకోనట్టే వెళ్ళిపోయారు.

తలకొట్టేసినట్టయింది శరభయ్యకి. చెట్టుంత మనిషి, ఆ ఆరి ప్రెసిడెంట్ అయినా తనని ఎవ్వరూ పట్టించుకోవడం లేదు. తాను బతికున్నా చచ్చినట్టు జమ కట్టేసారు. కానీ... కానీ... ఆ నారయ్య చనిపోయినా కూడా అతనికి బ్రహ్మరథం పడుతున్నాడు. గౌరవిస్తున్నాడు, ప్రేమిస్తున్నాడు. అతని కుటుంబానికి అత్యంతమైన ఉన్నత స్వాన్ని ఇస్తున్నాడు. ఒక్కసారిగా శరభయ్య గర్భం, అహంకారం గాలి తీసిన బెల్లాన్నలా చచ్చబడి పోయాడు. అతని జ్ఞాన నేత్రం తెరుచుకుంది. తన వ్యక్తిత్వానికి తానే సిగ్గుపడ్డాడు శరభయ్య

ఆ క్షణంలో నారయ్య ఒక మేరువర్ణంలా, తానొక గులకరాయిలా అనిపించిందాయనకి.

నారయ్య మంచితనం, నిన్దార్పరత్నంతో ఆ జిల్లాలో మొత్తం వీచిన గాలిలో తన అస్తి అంతన్ను కొట్టుకు పోయినట్టునిపించింది శరభయ్యకు. తన క్రూరత్వం, స్వార్థపూరిత వ్యక్తిత్వంతో నిందిన అధికారం, హోదా నారయ్య యశోతేజస్సు ముందు వెల వెల పోయాయని అర్థమయ్యింది దాయనకి. అప్పుడే చచ్చిన పేదరులో నారయ్య ఘోటో, అతని చీవిత ఎకేషాలు వేసారు. నారయ్య ఘోటోకి అప్రయత్నంగా నమస్కరించాడు శరభయ్య.

వి. ఉమాశంకర్, ఇల్లిండు.
నాకు నత్తివుంది. పోవాలి. బిళ్లలు చెప్పండి.

ఇరవై ఉత్తరాలు రాసారు. నత్తి పాపడానికి స్పీచ్ థెరపిస్ట్ దగ్గర తప్పదు పొందవచ్చు. విజయవాడ సూర్యారావుపేటలో శ్రీ మన్మోహన్ ఆఫీస్ స్పీచ్ థెరపిస్ట్ పున్నారు. ఒంటరిగా పుస్తకపుడు బిగ్గరగా మాట్లాడటం త్వరగా మాట్లాడటం ప్రాక్టీసు చేసుకోండి.

జయసింహ.
స్వయంతృప్తి కలవడాను. ఒకటిజం వాచి తగ్గింది. దీజాలస్టైలో తేడావుంది.

పాటజాన్ వందమిట్టిగ్రాముల బిళ్లలు రోజూ మూడు చొప్పున పదిహేను రోజులు వాడండి. దీజాలలో తేడా పున్నందువలన భయంలేదు.

నగేశ్.
హస్తప్రయోగం వలన అంగం చిన్నదయింది. పెళ్లి చేసుకోవటానికి భయంగా వుంది.

మీలో ఏ లోపం లేదు. నిర్భయంగా పెళ్లి చేసుకోవచ్చు.

రాణి, ప. గో. జిల్లా.
లావుగా వున్నాను. ముఖాన నల్లని మచ్చలు.

ఆహారంలో తీవ్ర పదార్థాలు కొవ్వుపదార్థాలు తగ్గించి బిత్తాయి కమతా పండ్లు తినండి.

పాండోరాక్స్ బిళ్లలు ఉదయం సాయంత్రం, జిబెక్స్ బిళ్ల రాత్రి, నాలుగు నెలలపాటు భోజనానంతరం వాడండి.

కె. బి. కోటేశ్వరరావు, కేతనకొండ.
పదవ తరగతి చదివాను. కాలేజీలో చేరాలి. ఒక అమ్మాయి నన్ను రెచ్చ గొడుతుంది. నాకు ఇప్పుడే సెక్స్ లో పాల్గొనాలని లేదు.

తెలిసీ తెలియని పయసులో నిగ్రహం చూపకపోతే తర్వాత బాధపడాల్సి ఉంటుంది. రెచ్చగొట్టినా నిగ్రహం చూపు లేదా ఆ అమ్మాయిని కలుసుకోకుండా కూరంగా ఉంచు.

టి. శక్తికారావు, మచిలీపట్నం.
మూలశంక వలన సీరసం. ఆపరేషన్ వీలుగాదన్నారు.

స్టర్లకు చూపండి. ఆపరేషన్ కుదరకపోతే మొలలలోకి ఇంజక్షన్ చేస్తారు లేదా క్రమోకాడరీ వలన రక్తస్రావం ఆగుతుంది.

కులోపు వైలెక్స్ బిళ్లలు రోజూ 3 చొప్పున 20 రోజులు వాడండి. షీల్డ్ ఆయింట్ మెంట్ మొలలకు రాత్రిపూట రాదుండి.

ఎస్. కృష్ణారావు, మార్కాపురం.
జాబ్బూడిపోయి ఆందోళనగా ఉంది. భోజనానంతరం జెబెక్స్ రోజుకొకటి చొప్పున రెండు నెలలు వాడండి. ఫలితం లేకుంటే రోజూ రెండుసార్లు మింట్ లాస్ రాసుకోండి.

బాషా, విజయవాడ.
మోకాలు వాస్తుంది. నిలబడే పని చేయాలి.

ఇండోకేస్ ఎస్.ఆర్. గొట్టం రోజూ రాత్రి భోజనానంతరం ఒకటి వాడండి.

ఎం. శ్రీహరి, తిరుపతి.
వయస్సు 18 సంవత్సరములు. హస్తప్రయోగం అలావాటుండేది. నిద్రలో ఇంద్రియ స్కలనం, శీఘ్రస్కలనం జరుగుతుంది. అందువలన కండలు పెరగవని భయం.

అవివోహితులలో నిద్రలో స్కలనం అసహజం కాదు. ఆ విషయంలో దిగుబడ వద్దు. వివాహానంతరం శీఘ్రస్కలనం బాధిస్తే వ్రాయండి.

కండలు పెరగడానికి, ఇంద్రియ స్కలనానికి సంబంధం లేదు.

కె. జనార్ధన్, గుంటూరు.
మింటాప్ వాడితే బట్టతలమీద జాబ్బు పస్తుందా?

వాడినవారిలో మూడోవంతు మందికి బట్టతలమీద జాబ్బు పస్తుంది - నాలుగు నెలల తరువాత.